

Η ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗ

Θλιμμένος είμαι, σιωπηλός·
'ς τὸ ἄφοδόν μου πείσμα

ΦΡ. ΚΟΠΠΕ

Obstiné sans grandeur
je reste morne et sombres.

FRANÇOIS COPPÉE.

ΜΟΝΑΧ' ὑφαίνει τὸ πανί της
ποῦ δὲν θὰ 'ντύσῃ τὸ παιδί της!

Μέσ' 'ς τὴ γωνιά της
τὰ ξύλα καίουν, μὰ τὰ χιόνια
στοιβάζ' ἢ μοναξιά αἰώνια
μέσ' 'ς τὴν καρδιά της!

Ἀπὸ τὴν ἄνοιξι: καμμία
'ς αὐτὴν ἐνθύμησι: ἀγία
δὲν ἀναδίνει.

μέσ' 'ς τῆς ζωῆς τὸ μαῦρο βράδυ!
τὴν εὐωδία της, 'ς τὸ σκοτάδι,
π' ὁ χρόνος χύνει!

Μονότ νη περνᾷ ἡ ὥρα . .
παιδί δὲν ἔχει 'ς ἄλλη χώρα
καὶ δὲν φυλάγει
κανέν' ἀγαπημένο γράμμα!
'Σ τὴν ἐκκλησιά ποτέ της τάμμα
γι' αὐτὸ δὲν πάγει!

Μονάχ' ὑφαίνει τὸ πανί της
'εἴαν μηχανή 'ς τὴ κρεββατή της
καὶ 'ς τὴν ποδιά της
μὰ γάτα μόν' ὅλο τὸ χρόνο
κοιμᾶται, κ' εἶν ἡ γάτα μόνο
ὅλ' ἢ καρδιά της!

Κων)πολις

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΩΤΗΣ